

PROF. DR HAB. AGNIESZKA CYBAL-MICHALSKA
Dziekan Wydziału Studiów Edukacyjnych WSE UAM
Kierownik Zakładu Socjopedagogicznych Problemów Młodzieży

PROFESOR DR HAB. TADEUSZ LEWOWICKI (1942–2024) – WSPOMNIENIE

Spółeczność akademicką Komitetu Nauk Pedagogicznych Polskiej Akademii Nauk ogarnął głęboki żal, smutek, pożegnaliśmy bowiem wielkiego duchem i umysłem Naukowca – Profesora Tadeusza Lewowickiego.

Docierały do nas niepokojące informacje o słabnących siłach Pana Profesora. Niestety, w dniu 18 sierpnia 2024 roku los zgasił nasze nadzieje. Odeszła Osoba wyjątkowa, charyzmatyczna, bardzo rzetelna, zaangażowana, o wysokich kompetencjach naukowych, Profesor, który ze swojej aktywności naukowej, dydaktycznej i społecznej uczynił sztukę. Pożegnaliśmy cenionego uczonego, wielce zasłużonego dla rozwoju myśli edukacyjnej i pedagogiki humanistycznej wybitnego naukowca, czterokrotnie wyróżnionego najwyższą godnością akademicką, jaką jest doktorat honoris causa. Pożegnaliśmy człowieka oddanego służbie naszej akademickiej rodzinie i odwiecznym ideałom poszukiwania prawdy naukowej – znanego nie tylko w naszym kraju nauczyciela akademickiego wielu pokoleń studentek i studentów. Pożegnaliśmy człowieka uniwersytetu, nieustraszonego akademika, jakim był i pozostanie w naszej pamięci Profesor Tadeusz Lewowicki. Na szczególną uwagę zasługują ożywione kontakty Pana Profesora z ośrodkami naukowymi w Ukrainie, które przyczyniły się do zawarcia umowy o współpracy między Komitetem Nauk Pedagogicznych Polskiej Akademii Nauk i Narodową Akademią Nauk Pedagogicznych Ukrainy. Ukazały się liczne polsko-ukraińskie i ukraińsko-polskie publikacje, a także tłumaczenia prac pedagogów z obu państw. Pan Profesor był animatorem ruchu rozwoju naukowego młodych pracowników akademickich. W twórczej pracy pedagogicznej, w uniwersyteckim kształceniu Profesor Tadeusz Lewowicki odnalazł swoje powołanie i czynił to z pełnym oddaniem, zaangażowaniem, przeżyciem, wyobraźnią i profesjonalizmem. Ludzka czasowość Profesora Tadeusza Lewowickiego była wypełniona imponującą

aktywnością naukową, ogromnym zaangażowaniem, pracą dla innych i z myślą o innych. Przez całe życie zawodowe Pan Profesor był zaangażowany w badania naukowe z obszaru pedagogiki szkoły wyższej, pedeutologii, pedagogiki ogólnej, filozofii pedagogiki, polityki oświatowej, edukacji wielo- i międzykulturowej. Imponującą aktywność Pana Profesora odzwierciedlały liczne wystąpienia na seminariach i konferencjach krajowych i międzynarodowych, w ramach posiedzeń i prac Komitetu Nauk Pedagogicznych Polskiej Akademii Nauk i Letnich Szkół Młodych Pedagogów i Pedagożek im. Marii Dudzikowej, a także liczne projekty naukowe oraz publikacje. W swojej filozofii uprawiania nauki Profesor Tadeusz Lewowicki wychodził z założenia, że publikacje traktujące o złożoności i uwarunkowaniach oddziaływań edukacyjno-oświatowych powinny stanowić zaczyn do stawiania kolejnych pytań badawczych.

Dobro, które czynił Pan Profesor Tadeusz Lewowicki, pozostawiło głęboki ślad, będący wynikiem działalności Pana Profesora w ramach pełnionych funkcji:

- Dziekana na Uniwersytecie Warszawskim;
- Wicedyrektora Instytutu Polityki Naukowej i Szkolnictwa Wyższego;
- Dyrektora Instytutu Badań Pedagogicznych Ministerstwa Oświaty i Wychowania;
- Kierownika Katedry Dydaktyki Ogólnej na Uniwersytecie Warszawskim;
- Kierownika Zakładu i Katedry Pedagogiki Ogólnej na Uniwersytecie Śląskim;
- Rektora Wyższej Szkoły Pedagogicznej Związku Nauczycielstwa Polskiego;
- Członka Centralnej Komisji ds. Stopni i Tytułów Naukowych;
- Przewodniczącego, a później Honorowego Przewodniczącego Komitetu Nauk Pedagogicznych PAN.

Profesor Tadeusz Lewowicki zwracał się ku innym, ku pracy, ku tworzeniu, ku byciu potrzebnym, ku robieniu czegoś społecznie pozytywnego dla innych. Pan Profesor będzie żył dalej w swoim dziele i owocach swoich wysiłków w wymiarze akademickim, prac w ramach Komitetu Nauk Pedagogicznych PAN, karier naukowych swoich uczniów i uczennic, czy też w wymiarze koleżeńskim i przyjacielskim. Komitet Nauk Pedagogicznych ma liczne powody, aby wyrazić słowa podziękowania za wielki wkład Pana Profesora w rozwój kolejnych pokoleń pedagogów i pedagożek oraz osobiste zaangażowanie w kształtowanie etosu akademickiego. Wiele zawsze trafnych, precyzyjnych, naukowych odniesień do oceny rzeczywistości, w której partycypuje człowiek, do przemian oświatowych, zagadnień tożsamości, kondycji i powinności pedagogiki oraz liczne, serdeczne i pełne szacunku rozmowy z Panem Profesorem zachowujemy w swojej pamięci i jesteśmy wdzięczni.

Pan Profesor Tadeusz Lewowicki na zawsze pozostanie w naszej pamięci jako zaangażowany i oddany służbie dydaktyczno-naukowej nauczyciel akademicki, Nasz Mistrz, Uczony, Wzór osobowy i naukowy. Pozostanie we wdzięcznej pamięci swych uczniów i przyjaciół. Środowisko akademickie Komitetu Nauk Pedagogicznych PAN oraz całej Polski straciło wybitnego naukowca i zanego uczonego.

